

Програм развоја научноистраживачког подмлатка Института за период од 2011. до 2014. године

Институт има вишедеценијско искуство у образовању научног подмлатка захваљујући организовању постдипломске наставе која се изводила у Центру за мултидисциплинарне студије (ЦМС) Универзитета у Београду (основан 1970. год.) из неколико граничних области наука које нису у целини припадале ни једном од факултета Универзитета. За четрдесет година постојања Института око 750 младих научних радника стекло је звање магистара наука, а њих више од 50 доктора наука. Трансформацијом ЦМС у Институт за мултидисциплинарна истраживања (ИМСИ), односно, престанком рада више смерова за постдипломске студије у оквиру Београдског Универзитета, већина од новије генерације младих истраживача Института докторске студије уписује на различитим факултетима Универзитета у Београду, а истраживања у оквиру својих докторских дисертација спроводе практично, а где је то могуће и формално, под менторством сарадника Института у вишим научним звањима. Један мањи број младих истраживача успео је да докторске студије упише у престижним институцијама у свету и, што је веома важно, они који су их завршили вратили су се у Институт. У периоду од 2006. до 2010. године 12 магистарских теза и 13 докторских дисертација одбранили су истраживачи запослени у Институту.

Имајући у виду да је један од стратешких циљева развоја науке у Републици Србије смањивање одласка високо-образованих младих стручњака из земље, велика је одговорност и задатак пре свега ментора и руководиоца пројеката пред Институтом, али и научном заједницом Србије. При томе, Научно веће Института треба да има једну од значајнијих улога како у праћењу младих истраживача у научноистраживачком раду тако и у праћењу и вредновању менторског рада научних радника Института. У том смислу, посебан значај за Институт има овај програм којим ће се обезбедити развој и очување научног подмлатка у Институту, а у оквиру кога се предлажу следеће мере:

- формирање Комисије за научноистраживачки подмладак Института од стране Научног већа са циљем праћења тј. одржавања квалитета докторских дисертација које се као делови пројектних задатака раде у Институту,
- семестрално праћење научног развоја доктораната, а посебно напредовања у изради докторских дисертација,
- веће ангажовање ментора у току експерименталног рада и анализе резултата,
- организовање семинара, чији ће учесници бити пре свега докторанти, а старији истраживачи медијатори, са циљем бољег међусобног повезивање пре свега наших, али и других младих сарадника, бољег упознавања са тематиком са различитих одсека, препознавања и лакшег решавања заједничких проблема,
- веће ангажовање реномираних научника Института у настави на докторским студијама чиме би се допринело популаризацији научних области Института међу студентима, а који би могли бити будући сарадници Института,

- стимулисање младих научних сарадника за пријављивање на конкурсе ради одлазака на краткорочна (од три месеца до две године) постдокторска усавршавања у водеће лабораторије у свету,
- укључивање младих истраживача у различите облике међународне сарадње (билатерале, COST акције, европски пројекти),
- подстицање младих да уписују докторске студије из научних области које се развијају у Институту под руководством ментора из Института,
- значајније ангажовање, у сарадњи са Универзитетом у Београду и Министарством просвете и науке, на повећању броја доктораната који раде на научно-истраживачким пројектима Института.

Старосна структура Института је веома повољна јер је око 53% од укупног броја истраживача млађе од 36 година, међу којима је 8 доктора наука и 4 магистра. Тренутно Институт запошљава 5 истраживача сарадника који су докторирали и у процесу су избора у научно звање, као и 23 истраживача сарадника и 16 истраживача приправника, који су уписали докторске студије на различитим факултетима Универзитета у Београду, али и у иностранству (Немачка, Италија, Француска и Русија), а међу њима је једанаесторо младих истраживача испунило услове на последњем конкурс Министарства и добило финансирање преко пројеката.

Увидом у студентске картоне 35 истраживача (21 истраживач сарадник и 14 истраживача приправника), који су уписали докторске студије на факултетима у нашој земљи, сачињен је план рада њихових докторских дисертација, а у Табели 1 дати су рокови за њихов завршетак, тј. јавну одбрану. Имајући у виду број од 25 теза и дисертација у претходном петогодишњем пројектном циклусу ово је значајно повећање и захтеваће максималну ангажованост свих старијих колега у Институту.

Табела 1. Планирани рокови завршетка докторских дисертација.

година	2011.	2012.	2013.	2014.
број дисертација	3	13	7	12

Табела 2. Број истраживача у Институту према старосној структури 2011. год.

старост	25-30	31-40	41-50	51-60	61-67
број запослених (%)	22	41	15	19	3

Имајући у виду предложене мере надамо се да ће планирана динамика одбрана докторских дисертација бити испуњена. Такође, знајући да један број научних сарадника планира да иде на постдокторско усавршавање у наредном периоду, али и неки од старијих истраживача, надамо се да ће за наредни пројектни циклус она најпродуктивнија старосна групација бити апсолутно компетентна и спремна да се ангажује и прими нове младе сараднике и да ће се веома добра старосна заступљеност истраживача у нашем Институту (Таб. 2) и даље задржати.

У прилогу су у Табели 3 дати прегледно подаци о свим младим истраживачима који сада раде на пројектима у Институту, а у Табели 4 о онима који су добили стипендије и тренутно су у иностранству на докторским или постдокторским студијама. Такође, у наставку прилога дат је кратак извод из студенског досијеа за сваког истраживача понаособ.